

Dr. Benedek László emlékezetére

Hosszas betegség után 1977. október 3-án, elhunyt dr. Benedek László a magyar fűszerpaprika világszerte legismertebb szakértője.

1901. május 16-án született Szegeden. Egyetemi tanulmányait a budapesti Műegyetemen és a szegedi Tudományegyetemen végezte, majd vegyészdoktori oklevelet szerzett. 1927-ben a szegedi Vegykísérleti és Paprikakísérleti állomás szolgálatába lépett. 1940-ben az állomás vezetőhelyettesévé, 1945-ben pedig az állomás vezetőjévé nevezték ki. 1946. október 1-ével megbízták az Országos Chemiai Intézet igazgatói teendőinek ellátásával, 1949 januárjától pedig a szegedi Paprikakísérleti Intézet megszervezésével, ahol a Délalföldi Mezőgazdasági Intézet paprikakutató laboratóriumában folytatta működését. Kutató munkássága során elsősorban a fűszerpaprika beltartalmi tulajdonságaival, vizsgálati módszereinek és minősítésének fejlesztésével, valamint fajtanemesítéssel foglalkozott. Munkájában mindig a gyakorlati élet követelményeit tartotta szem előtt. Foglalkozott a fűszerpaprika cukortartalmával, vitaminfeleségeivel, illóolajtartalmával, kristályos kapszaicin előállításával, a fűszerpaprika festékeivel, a festéktartalom növekedésével a nyers fűszerpaprikában az érése és utóérése során, a paprikaőrlemény festéktartalmának tárolása alatti változásaival, az őrlemény nedvszívó tulajdonságaival stb. Rutinvizsgálatok céljára alkalmas egyszerű, gyors és pontos vizsgálati módszereket dolgozott ki, amelyeket a nemesítők, a feldolgozó ipar és a minősítés egyaránt alkalmazhatott. A festéktartalom vizsgálati módszerét nemzetközi vonatkozásban is elismerték és használják.

Kinemesítette a szegedi FO 3 elnevezésű csípős fűszerpaprika fajtát, amely a legjobb magyar csípős fajtaként állami elismerésben részesült és jelenleg is termesztik.

Szakmai munkájáról a különböző bel- és külföldi tudományos folyóiratokban számos közleményben számolt be. Munkáját nemzetközileg is elismerték, „a fűszerpaprika pápájának” nevezték.

A MÉTE Csongrád megyei Szervezetének elnöki tisztét 22 évig, 1952-től 1977-ig töltötte be. Munkájáért a Kosutányi Tamás emlékéremmel tüntették ki.

1964. december 31-én nyugdíjba vonult, azonban továbbra is működött szakértőként halála napjáig.

Benedek László mintaképe volt a kitűnően képzett, lankadatlan munkakedvű, folyton búvárkodó szakembernek. Beosztottjaihoz, munkatársaihoz mindig szívélyes és segítő szándékú, közvetlen és barátságos volt. Munkatársai mindenkor szerették, tisztelték, becsülték, csodálták nagy tudását, szorgalmát, gondosságát és jóságát. A legszebb emberi tulajdonságokat egyesítette magában, melegszívű, igaz barát volt.

Elhunytát mi tisztelői, volt munkatársai és barátai őszinte szívvel gyászoljuk. Emlékét szeretettel és kegyelettel megőrizzük.

Konecsni István